

บทเรียนด้านสังคม และอารมณ์ บทที่ 59

เรื่อง คำพูดที่แสดงถึงความมั่นใจ

ผลที่คาดว่าจะได้รับ:

มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นอย่างดีและมีเมตตา

ตัวชี้วัด:

รู้จักใช้ความตระหนักต่อตนเองและสังคมในการตัดสินใจเรื่องสำคัญในชีวิต

สาระการเรียนรู้:

พัฒนาความรับผิดชอบส่วนบุคคล: รู้จักและเข้าใจถึงความจำเป็นในการมีความประพฤติที่สอดคล้องตามหลักพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ หลักศีลธรรม ถูกต้อง และปลอดภัย

กลุ่มอายุ:

6-8 ปี

หัวข้อหลัก:

การพูดเพื่อป้องกันตนเอง

บทเรียน:

คำพูดที่แสดงถึงความมั่นใจ

เวลาที่ใช้ในการสอน:

50 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้:

1. เด็กสามารถบอกคำศัพท์หรือวลีอย่างน้อย 3 คำ/วลี ที่แสดงถึงความมั่นใจเพื่อตอบโต้ผู้ที่คุกคามพวกเขา

อุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้:

1. กระดานดำ
2. ชอล์ก
3. หินก้อนเล็กสำหรับเด็กทุกคน
4. สีน้ำหรือสีโปสเตอร์และพู่กัน หรือปากกาสี

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียม:

1. อ่านบทเรียนทั้งบท
2. อ่านและทำความเข้าใจพระธรรม 1 ซามูเอล 17 เตรียมสำหรับการอภิปรายเรื่องดาวิดเอาชนะโกลิัท
3. เก็บหินก้อนเล็กๆ สำหรับเด็กทุกคนในชั้นเรียน หากหาก่อนหินไม่ได้ ให้ตัดกระดาษแข็งเป็นรูปก้อนหินสำหรับแจกเด็กแทนก็ได้

ขั้นตอนการเรียนรู้การสอน

การนำเข้าสู่บทเรียน:

ครูพูดว่า: โดยมากแล้ว เด็กๆ ควรจะทำตามที่ผู้ใหญ่บอก เราต้องเชื่อฟังครูและพ่อแม่ หรือบางครั้งแม้แต่พี่ๆ ของเรา แต่ถ้าคนที่อายุมากกว่าเราบอกให้เราทำอะไรที่ทำให้เราไม่สบายใจ หรือทุกข์ใจล่ะ? ถ้าพวกเขาทำให้เราอายหรือกลัวว่าจะเกิดปัญหขึ้นล่ะ? เราควรจะทำอย่างไร?

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน:

ครูพูดว่า:

1. โยนเราลองมาคิดดูซิว่าเราจะทำอะไรได้บ้างในสถานการณ์แบบนี้ ดูตารางข้างล่าง ให้เด็กๆ ลองตอบก่อนแล้วเขียนคำตอบของพวกเขาลงในกระดาน อธิบายทุกคำที่อยู่ในตาราง แม้เด็กจะไม่ได้ตอบสิ่งนั้นก็ตาม
2. ถ้ามีคนเอาขนมหรือเอาเงินมาให้เด็กๆ แล้วบอกให้ไปกับเขา เด็กๆ จะบอกอย่างไร? (ให้เด็กๆ ตอบ)
3. ถ้ามีคนขอให้เราทำอะไรที่ทำให้เราไม่สบายใจ หรือทำให้เราเกิดความรู้สึกกลัวว่าจะตกอยู่ในอันตราย หรือทำร้ายเรา เราจะทำอย่างไร? (ให้เด็กๆ ตอบ)
4. ถ้ามีคนจับหรือถูกตัวเราแล้วทำให้เราไม่สบายใจหรือรู้สึกไม่ดี เราจะทำอย่างไร? อภิปรายคำตอบทั้งหมดในตาราง

สิ่งที่ฉันทำได้คือ...

วิ่งหนี
บอกผู้ใหญ่
ร้องตะโกน
ไปหาเพื่อน
บอกว่า “หยุดนะ”
บอกว่า “อย่านะ”
บอกว่า “อย่ามายุ่งกับฉัน”
บอกว่า “ถ้าไม่หยุด ฉันจะบอกคนอื่น”
บอกว่า “ครูบอกว่าถ้ามีคนทำกับฉันอย่างที่คุณกำลังทำ ให้บอกครู”

5. เวลาที่เราบอกใครสักคนให้หยุดทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือให้ปล่อยเรา เด็กๆ จะต้องพูดอย่างจริงจัง
6. คิดถึงเรื่องของดาวิดกับโกลิอัทธ ดาวิดเป็นแค่เด็กเลี้ยงแกะ ในขณะที่โกลิอัทมีรูปร่างใหญ่โต และได้รับการฝึกฝนให้ต่อสู้ เด็กๆ คิดว่าจะเกิดอะไรขึ้นถ้าดาวิดไม่ได้แขนหน้ามอง เจ้ายักษ์ใหญ่แล้วร้องตะโกนเสียงดังอย่างเข้มแข็งว่า “” (1 ซามูเอล 17:45) ถ้าเด็กๆ ไม่เคยรู้เรื่องดาวิดกับโกลิอัทมาก่อน ต้องเล่าให้เด็กฟังด้วย

7. ทุกคนตะโกนให้ดังที่สุดเท่าที่ทำได้พร้อมๆ กันว่า “อยานะ” ทุกคนตะโกนให้ดังที่สุดเท่าที่ทำได้พร้อมๆ กันว่า “หยุดนะ” ทุกคนตะโกนให้ดังที่สุดเท่าที่ทำได้พร้อมๆ กันว่า “ปล่อยฉัน”
8. มาเราทำกิจกรรมด้วยกัน
 - 8.1 ให้เด็กนั่งล้อมเป็นวงกลม เลือกเด็กออกมาหนึ่งคนให้เดินไปรอบๆ วง
 - 8.2 ให้เด็กคนที่เดินไปนั้นแตะไหล่ของเพื่อนคนใดคนหนึ่งที่นั่งอยู่ในวง คนที่ถูกแตะให้ลุกขึ้นแล้วหันไปพูดคำในตารางคำใดก็ได้ ดังๆ อย่างเอาจริงเอาจัง (ให้เด็กนั่งในทิศทางที่มองเห็นกระดานได้ หากเด็กคนไหนยังอ่านไม่ได้ให้อ่านให้เด็กฟัง)
 - 8.3 เมื่อพูดเสร็จแล้ว ให้เด็กคนที่เหยียดมือขึ้นหากรู้สึกว่าเพื่อนได้พูดอย่างเข้มแข็งพอแล้ว หากเด็กส่วนมากไม่ยกมือขึ้น ให้เด็กคนที่ถูกแตะพูดคำเดิมซ้ำอีกครั้งอย่างมั่นใจ เข้มแข็ง และเอาจริงเอาจังมากขึ้น เมื่อเด็กส่วนมากยกมือขึ้นแสดงว่าเพื่อนพูดได้เข้มแข็งพอแล้ว ให้เริ่มเล่นเกมใหม่อีก

การสรุปปณิธาน:

แจกหินให้เด็กทุกคนคนละก้อน หากไม่มีให้ใช้กระดาษแข็งมาตัดเป็นรูปก้อนหิน ให้เด็กให้สีเขียวเขียนคำว่า “หยุด!” ลงบนก้อนหิน

ครูพูดว่า: ก้อนหินนี้เป็นเครื่องเตือนใจเราว่า แม้แต่เด็กตัวเล็กๆ อย่างดาวิดก็สามารถหยุดยักษ์ใหญ่ที่ต้องการทำร้ายเขาได้ เด็กๆ ก็เป็นเหมือนกับดาวิดได้ โดยการพูดว่า “หยุด” กับใครก็ตามที่พยายามจะทำร้ายหรือทำให้เราไม่สบายใจ หรือจะหาคนอื่นมาช่วยก็ได้

อธิษฐานปิด โดยครูหรือขออาสาสมัครในห้องเรียน อธิษฐานขอให้พระเจ้าช่วยเด็กทุกคนให้มี ความกล้าหาญที่จะพูดว่า “หยุด” กับคนที่จะทำร้ายพวกเขา

การประเมินผลของครู:

(กิจกรรมใดใช้ได้ผลดี? กิจกรรมใดใช้ไม่ค่อยได้ผล? ฉันจะเตรียมบทเรียนในบทต่อไปอย่างไร?)

[illegible]

การประเมินผลผู้เรียน:

[illegible]